

บทที่ 4

ผลการวิจัย

งานวิจัยนี้ มุ่งศึกษาถึงอิทธิพลของเทคโนโลยีสารสนเทศที่ส่งผลต่อเยาวชนปัญญาและ
เขาวนัอรณณนของผู้น้ใช้ที่เป็นเด็กชั้นประถมศึษา โดยมุ่งทดสอบสมมุติฐานต่อไปนี้

สมมุติฐานที่ 1 : เด็กที่ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศมากจะมีเขาวนัอรณณนดึกว่าเด็กที่ใช้เทคโนโลยี
สารสนเทศน้อย การประเมินเขาวนัอรณณนของเด็กในงานวิจัยนี้ แบ่งเป็น 5 ส่วน คือ

- 1.1 ความสามารถในการสังเกต
- 1.2 ความสามารถทางคณิตศาสตร์
- 1.3 ความสามารถทางการใช้ภาษา
- 1.4 ความสามารถในการวิเคราะห์ สรุป และการแยกประเภท
- 1.5 ความสามารถในการคาดคะเนตามหลักเหตุผล

สมมุติฐานที่ 2 : เด็กที่ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศน้อยจะมีเขาวนัอรณณนดึกว่าเด็กที่ใช้เทคโนโลยี
สารสนเทศมาก โดยใช้แบบประเมินเขาวนัอรณณนเด็กอายุ 6 –11 ปี ของกรมสุขภาพจิต เป็น
เครื่องมือในการวัดระดับเขาวนัอรณณนของเด็ก ได้ประเมินคุณลักษณะของเด็ก 3 ด้าน คือ

- 2.1 ด้านดี เป็นความพร้อมทางอารมณ์ที่จะอยู่ร่วมกับผู้อื่น มี 3 องค์ประกอบ คือ
 - การควบคุมอารมณ์
 - การใส่ใจและเข้าใจอารมณ์ผู้อื่น
 - การยอมรับผิด
- 2.2 ด้านเก่ง คือความพร้อมที่จะพัฒนาตนไปสู่ความสำเร็จมี 3 องค์ประกอบ คือ
 - การมุ่งมั่นพยายาม
 - การปรับตัวต่อปัญหา
 - การกล้าแสดงออกอย่างเหมาะสม
- 2.3 ด้านสุข คือความพร้อมทางอารมณ์ที่ทำให้เกิดความสุข มี 3 องค์ประกอบ คือ
 - ความพอใจในตนเอง
 - การรู้จักปรับใจ
 - ความรื่นเริงเบิกบาน

พฤติกรรมทั่วไปในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศของกลุ่มตัวอย่าง

จากการสำรวจพฤติกรรมทั่วไปในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศของกลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 กลุ่ม พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีปริมาณการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศมาก 71.05% มีพฤติกรรมการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศที่บ้าน รองลงมา 23.37% ใช้บริการตามร้านให้บริการอินเทอร์เน็ต 5.26% นิยมใช้เทคโนโลยีสารสนเทศที่โรงเรียน และมีเพียง 1.32% ที่ระบุว่าปกติจะใช้เทคโนโลยีสารสนเทศที่บ้านเพื่อน

กลุ่มที่มีการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศน้อย 47.69% มีการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศที่โรงเรียนมากที่สุด 47.69 % อันดับสองคือที่บ้าน 27.69% อันดับสามคือที่ร้านอินเทอร์เน็ต 18.46% บ้านเพื่อน 4.62% และที่อื่นๆ 1.54%

ตารางที่ 4.1 แสดงสถานที่ที่กลุ่มตัวอย่างใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเป็นประจำ

สถานที่	กลุ่มที่ใช้ IT มาก		กลุ่มที่ใช้ IT น้อย	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
บ้าน	54	71.05	18	27.69
โรงเรียน	4	5.26	31	47.69
บ้านเพื่อน	1	1.32	3	4.62
ร้านอินเทอร์เน็ต	17	23.37	12	18.46
ที่อื่นๆ	0	0	1	1.54
รวม	76	100	65	100

เมื่อสำรวจวัตถุประสงค์ในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศแต่ละครั้งของกลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 กลุ่ม คิดเป็นเปอร์เซ็นต์เทียบกับจำนวนกลุ่มตัวอย่างพบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีปริมาณการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศมากนิยมเล่นเกมเป็นอันดับหนึ่ง 84.2% รองลงมาคือ ดูหนังฟังเพลง 61.8% พิมพ์งาน 52.63% ใช้อินเทอร์เน็ต 46.05% วาดรูป 14.5% และโปรแกรมอื่นๆ เช่น โปรแกรมดูดวงชะตา โปรแกรมบันทึกแผ่น CD เป็นต้น 3.9%

ส่วนในกลุ่มเด็กที่มีปริมาณการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศน้อย พบว่าวัตถุประสงค์หลักที่ใช้เพื่อการพิมพ์งาน 80% เล่นเกม 76.9% ดูหนังฟังเพลง 38.5% วาดรูป 29.2% อินเทอร์เน็ต 29.2% และอื่นๆ 1.54% ดังตารางที่ 4.2

ตารางที่ 4.2 แสดงวัตถุประสงค์ในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศแต่ละครั้งของกลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 กลุ่ม คิดเป็นเปอร์เซ็นต์เทียบกับจำนวนกลุ่มตัวอย่าง (เด็กสามารถตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

กิจกรรม	กลุ่มที่ใช้ IT มาก		กลุ่มที่ใช้ IT น้อย	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
พิมพ์งาน	40	52.63	52	80
ดูหนังฟังเพลง	47	61.8	25	38.5
เล่นเกม	64	84.2	50	76.9
วาดรูป	11	14.5	19	29.2
อินเทอร์เน็ต	35	46.05	19	29.2
ใช้โปรแกรมอื่นๆ	3	3.9	1	1.5

ผลการวัดคะแนนเชาวน์ปัญญา

ผลการวัดคะแนนเชาวน์ปัญญาของกลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 กลุ่ม พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ (78.01%) มีคะแนนเชาวน์ปัญญาอยู่ระหว่าง 31 – 40 คะแนน รองลงมาคือ 21 – 30 คะแนน (16.31%) และช่วงคะแนนที่กลุ่มตัวอย่างทำได้น้อยที่สุดคือ 45 – 50 คะแนน (1.42%) ดังตารางที่ 4.3

ตารางที่ 4.3 แสดงผลการวัดคะแนนเชาวน์ปัญญาของกลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 กลุ่ม

คะแนน	เด็กที่ใช้ IT มาก (คน)	เด็กที่ใช้ IT น้อย (คน)	รวม	ร้อยละ
ต่ำกว่า 20	-	4	4	2.8
21 – 25	2	2	4	2.8
26 – 30	11	8	19	13.5
31 – 35	23	27	50	35.5
36 – 40	36	24	60	42.6
41 – 45	2	-	2	1.4
สูงกว่า 45	2	-	2	1.4
รวม	76	65	141	100

ผลการประเมินระดับเชาวน์อารมณ์

ผลการประเมินระดับเชาวน์อารมณ์ของกลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 กลุ่ม พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ (71.6%) มีช่วงคะแนนระหว่าง 141-180 คะแนน และมีกลุ่มตัวอย่างเพียงร้อยละ 0.7 ที่ได้ต่ำกว่า 120 คะแนน ดังตารางที่ 4.4

ตารางที่ 4.4 แสดงผลการวัดคะแนนเชาวน์อารมณ์ของกลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 กลุ่ม

คะแนน	เด็กที่ใช้ IT มาก (คน)	เด็กที่ใช้ IT น้อย (คน)	รวม	ร้อยละ
ต่ำกว่า 120	1	-	1	0.7
121 – 140	10	2	12	8.5
141 – 160	34	12	46	32.6
161 – 180	25	30	55	39.0
181 – 200	6	18	24	17.0
สูงกว่า 201	-	3	3	2.1
รวม	76	65	141	100

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สมมุติฐานที่ 1 : เด็กที่ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศมากจะมีเชาวน์ปัญญาดีกว่าเด็กที่ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศน้อย

ผลการวิจัยพบว่า ค่าเฉลี่ยของผลรวมคะแนนเชาวน์ปัญญาแต่ละส่วน (ความสามารถในการสังเกต ความสามารถทางคณิตศาสตร์ ความสามารถทางการใช้ภาษา ความสามารถในการวิเคราะห์ สรุป และการแยกประเภท และ ความสามารถในการคาดคะเนตามหลักเหตุผล) ของกลุ่มที่ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศมาก มีมากกว่ากลุ่มที่ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศน้อย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 (ดังแสดงในตารางที่ 4.5) หมายความว่า การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศมีผลต่อระดับเชาวน์ปัญญาของเด็ก

ตารางที่ 4.5 แสดงผลการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยผลรวมคะแนนเชาวน์ปัญญา ระหว่างกลุ่มที่ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศมาก กับกลุ่มที่ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศน้อย

กลุ่มที่ใช้ IT. มาก			กลุ่มที่ใช้ IT. น้อย			ค่า t.	Sig.
จำนวน	ค่าเฉลี่ย	SD.	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	SD.		
76	35.26	4.52	65	32.88	5.69	2.77	0.003*

* Sig. < 0.05

ดังนั้นผลการวิจัยจึงสนับสนุนสมมติฐานที่ 1 กล่าวคือ กลุ่มที่มีพฤติกรรมการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศมากมีเชาวน์ปัญญามากกว่า กลุ่มที่มีพฤติกรรมการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศน้อย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สมมติฐานที่ 1.1 : เด็กที่ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศมากจะมีความสามารถในการสังเกตมากกว่าเด็กที่ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศน้อย

ผลการวิจัยพบว่า ค่าเฉลี่ยคะแนนความสามารถในการสังเกตของเด็กที่ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศมาก และเด็กที่ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศน้อย ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 (ตารางที่ 4.6) หมายความว่า ปริมาณการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศของเด็ก ไม่มีผลทำให้ความสามารถในการสังเกตของเด็กแตกต่างกัน

ตารางที่ 4.6 แสดงผลการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยคะแนนความสามารถในการสังเกต ระหว่างกลุ่มที่ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศมาก กับกลุ่มที่ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศน้อย

กลุ่มที่ใช้ IT. มาก			กลุ่มที่ใช้ IT. น้อย			ค่า t.	Sig.
จำนวน	ค่าเฉลี่ย	SD.	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	SD.		
76	8.11	1.01	65	8.00	0.79	0.68	0.25

Sig. > 0.05

ดังนั้น ผลการวิจัยจึงไม่สนับสนุนสมมุติฐานที่ 1.1 เนื่องจากคะแนนความสามารถในการสังเกตของกลุ่มที่ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศมาก ไม่แตกต่างจากกลุ่มที่ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศน้อย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สมมุติฐานที่ 1.2 : เด็กที่ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศมากจะมีความสามารถทางคณิตศาสตร์มากกว่าเด็กที่ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศน้อย

ผลการวิจัยพบว่า ค่าเฉลี่ยคะแนนความสามารถทางคณิตศาสตร์ของเด็กที่ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศมาก และเด็กที่ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศน้อย ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 (ตารางที่ 4.7) หมายความว่า ปริมาณการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศของเด็ก ไม่มีผลทำให้ความสามารถทางคณิตศาสตร์ของเด็กแตกต่างกัน

ตารางที่ 4.7 แสดงผลการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยคะแนนความสามารถทางคณิตศาสตร์ ระหว่างกลุ่มที่ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศมาก กับกลุ่มที่ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศน้อย

กลุ่มที่ใช้ IT. มาก			กลุ่มที่ใช้ IT. น้อย			ค่า t.	Sig.
จำนวน	ค่าเฉลี่ย	SD.	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	SD.		
76	6.78	1.63	65	6.58	1.81	0.66	0.25

Sig. > 0.05

ดังนั้น ผลการวิจัยจึงไม่สนับสนุนสมมุติฐานที่ 1.2 เนื่องจากคะแนนความสามารถทางคณิตศาสตร์ของกลุ่มที่ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศมาก ไม่แตกต่างจากกลุ่มที่ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศน้อย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สมมุติฐานที่ 1.3 : เด็กที่ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศมากจะมีความสามารถทางการใช้ภาษามากกว่าเด็กที่ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศน้อย

ผลการวิจัยพบว่า ค่าเฉลี่ยคะแนนความสามารถทางการใช้ภาษาของเด็กที่ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศมาก และเด็กที่ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศน้อย ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 (ตารางที่ 4.8) หมายความว่า ปริมาณการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศของเด็ก ไม่มีผลทำให้ความสามารถทางการใช้ภาษาของเด็กแตกต่างกัน

ตารางที่ 4.8 แสดงผลการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยคะแนนความสามารถทางการใช้ภาษา ระหว่างกลุ่มที่ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศมาก กับกลุ่มที่ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศน้อย

กลุ่มที่ใช้ IT. มาก			กลุ่มที่ใช้ IT. น้อย			ค่า t.	Sig.
จำนวน	ค่าเฉลี่ย	SD.	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	SD.		
76	8.29	1.46	65	7.86	2.33	1.28	0.10

Sig. > 0.05

ดังนั้น ผลการวิจัยจึงไม่สนับสนุนสมมุติฐานที่ 1.3 เนื่องจากคะแนนความสามารถทางการใช้ภาษาของกลุ่มที่ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศมาก ไม่แตกต่างจากกลุ่มที่ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศน้อย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สมมุติฐานที่ 1.4 : เด็กที่ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศมากจะมีความสามารถในการวิเคราะห์สรุป และการแยกประเภทมากกว่าเด็กที่ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศน้อย

ผลการวิจัยพบว่า ค่าเฉลี่ยคะแนนความสามารถในการวิเคราะห์ สรุป และการแยกประเภทของกลุ่มที่ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศมาก มีมากกว่ากลุ่มที่ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศน้อย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 (ตารางที่ 4.9) หมายความว่า ปริมาณการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศมีผลต่อความสามารถในการวิเคราะห์ สรุป และการแยกประเภทของเด็ก

ตารางที่ 4.9 แสดงผลการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยคะแนนความสามารถในการวิเคราะห์ สรุป และการแยกประเภท ระหว่างกลุ่มที่ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศมาก กับกลุ่มที่ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศน้อย

กลุ่มที่ใช้ IT. มาก			กลุ่มที่ใช้ IT. น้อย			ค่า t.	Sig.
จำนวน	ค่าเฉลี่ย	SD.	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	SD.		
76	7.67	1.30	65	7.14	1.79	2.04	0.02*

*Sig. < 0.05

ดังนั้นผลการวิจัยจึงสนับสนุนสมมุติฐานที่ 1.4 เนื่องจาก คะแนนความสามารถในการวิเคราะห์ สรุป และการแยกประเภท ของกลุ่มที่มีพฤติกรรมการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศมากมีมากกว่า กลุ่มที่มีพฤติกรรมการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศน้อย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สมมุติฐานที่ 1.5 : เด็กที่ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศมากจะมีความสามารถในการคาดคะเนตามหลักเหตุผลมากกว่าเด็กที่ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศน้อย

ผลการวิจัยพบว่า ค่าเฉลี่ยคะแนนความสามารถในการการคาดคะเนตามหลักเหตุผล ของกลุ่มที่ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศมาก มีมากกว่ากลุ่มที่ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศน้อย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 (ตารางที่ 4.10) หมายความว่า ปริมาณการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศมีผลต่อความสามารถในการคาดคะเนตามหลักเหตุผลของเด็ก

ตารางที่ 4.10 แสดงผลการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยคะแนนความสามารถในการในการคาดคะเนตามหลักเหตุผล ระหว่างกลุ่มที่ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศมาก กับกลุ่มที่ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศน้อย

กลุ่มที่ใช้ IT. มาก			กลุ่มที่ใช้ IT. น้อย			ค่า t.	Sig.
จำนวน	ค่าเฉลี่ย	SD.	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	SD.		
76	4.42	2.04	65	3.29	1.92	3.37	0.001*

*Sig. < 0.05

ดังนั้นผลการวิจัยจึงสนับสนุนสมมุติฐานที่ 1.5 เนื่องจาก คะแนนความสามารถในการวิเคราะห์ สรุป และการแยกประเภท ของกลุ่มที่มีพฤติกรรมการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศมากมีมากกว่า กลุ่มที่มีพฤติกรรมการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศน้อย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สมมุติฐานที่ 2 : เด็กที่ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศน้อยจะมีเชาวน์อารมณ์ดีกว่าเด็กที่ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศมาก

เมื่อนำผลคะแนนเชาวน์อารมณ์ทั้ง 3 ด้าน (ด้านดี ด้านเก่ง ด้านสุข) มารวมกันและหาค่าเฉลี่ยแล้วพบว่า คะแนนเชาวน์อารมณ์ของกลุ่มที่ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศมาก และกลุ่มที่ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศน้อย ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 (ตารางที่ 4.11) หมายความว่า ปริมาณการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศของเด็ก ไม่มีผลทำให้ระดับเชาวน์อารมณ์โดยรวมทั้ง 3 ด้านของเด็กแตกต่างกัน

ตารางที่ 4.11 แสดงผลการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยคะแนนรวมเชาวน์อารมณ์ทั้ง 3 ด้าน ระหว่างกลุ่มที่ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศมาก กับกลุ่มที่ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศน้อย

กลุ่มที่ใช้ IT. มาก			กลุ่มที่ใช้ IT. น้อย			ค่า t.	Sig.
จำนวน	ค่าเฉลี่ย	SD.	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	SD.		
76	162.58	21.94	65	167.86	21.18	-1.45	0.08

Sig. > 0.05

ผลการวิจัยจึงไม่สนับสนุนสมมุติฐานที่ 2 เนื่องจาก กลุ่มที่ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศมาก และกลุ่มที่ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศน้อยมีคะแนนรวมเชาวน์อารมณ์ทั้ง 3 ด้าน ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สมมุติฐานที่ 2.1 : เด็กที่ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศน้อยจะมีเขาวนอารมณ์ ด้านดี (ประกอบไปด้วย การควบคุมอารมณ์ การใส่ใจและเข้าใจอารมณ์ผู้อื่น และ การยอมรับผิด) สูงกว่าเด็กที่ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศมาก

ผลการวิจัยพบว่า ค่าเฉลี่ยคะแนนเขาวนอารมณ์ด้านดีของเด็กที่ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศมาก และเด็กที่ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศน้อย ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 (ตารางที่ 4.12) หมายความว่า ปริมาณการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศของเด็ก ไม่มีผลทำให้ การควบคุมอารมณ์ การใส่ใจและเข้าใจอารมณ์ผู้อื่น และ การยอมรับผิด ของเด็กแตกต่างกัน

ตารางที่ 4.12 แสดงผลการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยคะแนนเขาวนอารมณ์ด้านดี ระหว่างกลุ่มที่ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศมาก กับกลุ่มที่ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศน้อย

	พฤติกรรมการใช้ IT.	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	SD.	ค่า t	Sig.
การควบคุม อารมณ์	ปริมาณมาก	76	17.96	2.81	-0.81	0.21
	ปริมาณน้อย	65	18.40	3.50		
การใส่ใจ อารมณ์ผู้อื่น	ปริมาณมาก	76	23.95	5.29	-0.90	0.19
	ปริมาณน้อย	65	24.71	4.70		
การยอมรับผิด	ปริมาณมาก	76	19.12	3.68	0.12	0.451
	ปริมาณน้อย	65	19.05	3.22		

Sig. > 0.05

ดังนั้น ผลการวิจัยจึงไม่สนับสนุนสมมุติฐานที่ 2.1 เนื่องจากกลุ่มที่ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศมาก และกลุ่มที่ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศน้อย มีคะแนนการควบคุมอารมณ์ การใส่ใจและเข้าใจอารมณ์ผู้อื่น และ การยอมรับผิด ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สมมุติฐานที่ 2.2 : เด็กที่ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศน้อยจะมีเขาว์นอารมณ์ ด้านเก่ง (ประกอบไปด้วย การมุ่งมั่นพยายาม การปรับตัวต่อปัญหา และ การกล้าแสดงออกอย่างเหมาะสม) สูงกว่าเด็กที่ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศมาก

ผลการวิจัยพบว่า ค่าเฉลี่ยคะแนนการปรับตัวต่อปัญหา และ การกล้าแสดงออกอย่างเหมาะสม ของเด็กที่ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศมาก และเด็กที่ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศน้อย ไม่แตกต่างกัน แต่มีคะแนนการมุ่งมั่นพยายาม แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 (ตารางที่ 4.13) หมายความว่า ปริมาณการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศของเด็ก ไม่มีผลทำให้การปรับตัวต่อปัญหา และ การกล้าแสดงออกอย่างเหมาะสม ของเด็กแตกต่างกัน แต่มีผลกับการมุ่งมั่นพยายาม

ตารางที่ 4.13 แสดงผลการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยคะแนนเขาว์นอารมณ์ด้านเก่ง ระหว่างกลุ่มที่ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศมาก กับกลุ่มที่ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศน้อย

	พฤติกรรมการใช้ IT.	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	SD.	ค่า t	Sig.
การมุ่งมั่น พยายาม	ปริมาณมาก	76	18.39	3.72	-3.01	0.0015*
	ปริมาณน้อย	65	20.35	4.01		
การปรับตัวต่อ ปัญหา	ปริมาณมาก	76	13.80	3.03	-1.11	0.14
	ปริมาณน้อย	65	14.43	3.70		
การกล้า แสดงออก	ปริมาณมาก	76	16.09	2.92	-0.73	0.23
	ปริมาณน้อย	65	16.49	3.63		

*Sig. < 0.05

สมมุติฐานที่ 2.2 นี้ จึงสรุปได้ว่า เด็กที่ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศมาก จะมีการมุ่งมั่นพยายามน้อยกว่าเด็กที่ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศน้อย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แต่การปรับตัวต่อปัญหา และการกล้าแสดงออกอย่างเหมาะสม ของเด็กที่ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศมาก และเด็กที่ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศน้อย ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สมมุติฐานที่ 2.3 : เด็กที่ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศน้อยจะมีเขาวนอารมณ์ ด้านสุข (ประกอบไปด้วย ความพอใจในตนเอง รู้จักปรับใจ และ รื่นเริงเบิกบาน) สูงกว่าเด็กที่ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศมาก

ผลการวิจัยพบว่า คะแนนความฉลาดทางอารมณ์ด้านสุขทั้ง 3 องค์ประกอบ คือ ความพอใจในตนเอง การรู้จักปรับใจ และ ความรื่นเริงเบิกบาน ของกลุ่มที่ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศมาก และกลุ่มที่ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศน้อย ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 (ตารางที่ 4.14) หมายความว่า ปริมาณการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศของเด็ก ไม่มีผลทำให้ ความฉลาดทางอารมณ์ด้านสุขของเด็กแตกต่างกัน

ตารางที่ 4.14 แสดงผลการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยคะแนนเขาวนอารมณ์ด้านสุข ระหว่างกลุ่มที่ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศมาก กับกลุ่มที่ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศน้อย

	พฤติกรรมการใช้ IT.	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	SD.	ค่า t	Sig.
พอใจในตนเอง	ปริมาณมาก	76	16.39	3.23	-1.23	0.11
	ปริมาณน้อย	65	17.08	3.35		
รู้จักปรับใจ	ปริมาณมาก	76	17.38	3.37	-0.28	0.39
	ปริมาณน้อย	65	17.54	3.21		
รื่นเริงเบิกบาน	ปริมาณมาก	76	19.49	4.07	-0.49	0.31
	ปริมาณน้อย	65	19.82	3.87		

Sig. > 0.05

ดังนั้น ผลการวิจัยจึงไม่สนับสนุนสมมุติฐานที่ 2.3 เนื่องจากกลุ่มที่ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศมาก และกลุ่มที่ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศน้อย มีคะแนน ความพอใจในตนเอง รู้จักปรับใจ และ รื่นเริงเบิกบาน ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05